

товари, за които докарали коне да ги натоварятъ, Кирилъ се очудилъ и казалъ:

— За себе си и за моята работа азъ не вземамъ нито пари, нито дарове. Искамъ само едно нѣщо: въ вашето царство има много пленени християни, които се измжчватъ. Освободете ги. Това ще бжде моята награда.

Ханътъ, щомъ чулъ тѣзи думи, веднага заповѣдалъ да освободятъ отъ робство всички християни въ царството му и да ги предадатъ на Кирила. Освободенитѣ християни се събрали до 200 души. Наедно съ тѣхъ Кирилъ напусналъ хазарската държава и стигналъ въ Цариградъ презъ 861 год. Тука той се явилъ предъ императора Минаила и му далъ отъ страна на хана следното писмо: „Господарю, изпратилъ си ни достоенъ мжжъ, който ни обясни съ слово и дѣло, че християнската вѣра е права и света. Азъ ви известявамъ, че нашиятъ народъ въ скоро време ще се покрѣсти“.

На пѣтъ за Цариградъ Кирилъ се отбилъ въ Херсонъ, отгдето взелъ съ себе си украсената ракла съ коститѣ на светеца Климента и я отнесълъ въ Цариградъ. Патриархъ Фотий горещо благодарилъ на Кирила за неговата сполука и го обсипалъ съ похвали.

Кирилъ билъ много даровитъ мжжъ. Въ препирнитѣ си той, както казахме, надвилъ евреитѣ, арабитѣ-мохамедани и хазарскитѣ голѣмци. Сега той взелъ силно да се готви да иде въ България и тукъ да покрѣсти народа. За българитѣ той измислилъ нова азбука и написалъ български книги. Две години Кирилъ се готвилъ съ брата си Методия да покрѣстятъ българитѣ.